

РЕШЕНИЕ
№91

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 19 март 2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ:

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура-Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД № 65 по описа за 2012 година на Административен съд-Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от И.П.И.*** против решение № 1116 от 29.12.2011г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 1537 по описа на съда за 2011г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 34-0000125 от 19.07.2011 г. на Началник Областен отдел (ОО) на КД „ДАИ” - Перник, издадено срещу И.П.И.***, с което за нарушения по чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАВП и на основание чл. 105 от ЗАВП е наложено административно наказание глоба в размер на 200лева.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно, като на тези основания от касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт изцяло и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП в цялост.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, а атакуваното решение - правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното

разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но не по изложените в нея съображения.

Районен съд - Перник е възприел фактите по делото, въз основа на данните внесени чрез представените пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е установено, че на 29.03.2011 г. около 13.30ч, в гр. Перник, ул. "Отец Паисий" № 2, ет. 4 след извършена комплексна проверка и съставен констативен протокол от 28.03.2011г. на фирма "****"ЕООД извършваща обществен превоз на пътници с лиценз № 1067 валиден до 25.09.2014г. е установено, че Управителят на фирмата И.И.*** е назначил на работа водачът Т. Ч.*** видно от трудов договор № 1010-006 от 21.10.2010г., който не отговаря на изискванията за психологическа пригодност на основание чл. 8, ал. 1, пр. 2 от Наредба № 36 на министъра на транспорта. Нарушението е установено при извършвана проверка от контролни органи на ДАИ, като за него на собственика на фирмата е съставен АУАН, въз основа, на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка и след проведеното съдебно следствие Районен съд - Перник е установил от правна страна, че актът и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване правилата на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, от компетентни органи и в необходимата форма, без допуснати процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание в следствие на което е потвърдил НП като правилно и законосъобразно.

Въз основа на извършената касационна проверка настоящият състав намира, че е налице касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Районен съд - Перник правилно е установил фактическата обстановка, но въз основа на нея е извел изводи, които не намират опора в доказателствения материал и в материално правните разпоредби, на които се е позовал административно наказващия орган. Настоящият състав, изхождайки от разпоредбата на чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАВП, която гласи, че лицензираните превозвачи могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбата по чл. 7, ал. 3, се налага тълкуването на глаголното време на изпълнително деяние "могат". Употребената от законодателя глаголна форма на глагола "могат" е в сегашно време, трето лице, множествено число. Това означава, че лицензираните превозвачи в момента следва да осъществяват превоз на пътници и товари с водачи, който отговарят на изискванията за психологическа пригодност. По делото липсват каквито и да било доказателства, от които да се направи извода, че Тодор Чиндин на 29.03.2011г. е осъществявал превоз без документ за психологическа пригодност. Обстоятелството, че е налице трудов договор от 21.10.2010г. и към него липсва този документ е ирелевантно за случая, защото контролните органи при извършената от тях проверка не са установили осъществяване на превоз от Т. Ч.***. Касационният жалбоподател не е осъществил състава на чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАВП, поради което не е налице административно нарушение деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, което да е извършено виновно и да е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред съгласно чл. 6 от ЗАНН. Като не е отговорил на основния въпрос налице ли е административно нарушение вменено на касационния жалбоподател районния съд е постановил съдебен акт, който страда от касационен порок по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК.

Упражнявайки потестативното си право на жалба според чл. 63 ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, настоящия касационен жалбоподател, е предявил обосновано и съобразено със закона искане за отмяна на порочния съдебен акт. Събраният и проверен в хода на съдебното следствие доказателствен материал е достатъчен за формиране на извода, че касационният жалбоподател не е субект на това нарушение, при което положение издаденото срещу него наказателно постановление противоречи на материалния закон. С оглед изложеното, настоящият състав, при извършената проверка по чл. 218 АПК, намира атакуваното решение за неправилно и като такова следва да бъде отменено, като се постанови друго, с което делото да се реши по същество с отмяна на издаденото наказателно постановление.

Водим от горното, състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1116 от 29.12.2011г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 1537 по описа на съда за 2011г. и вместо него

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 34-0000125 от 19.07.2011 г. на Началник Областен отдел (ОО) на КД „ДАИ” - Перник, издадено срещу И.П.И.***, с което за нарушения по чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАВП и на основание чл. 105 от ЗАВП е наложено административно наказание глоба в размер на 200лева..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател:/п/

Членове:/п/

/п/

На следващо място актосъставителя и административно наказващия орган са се позовали на разпоредбата на чл. 8, ал. 1, пр. 2 от Наредба № 36 на министерство на транспорта. НАРЕДБА № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания е издадена на основание чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата и в закона за движението по пътищата е разписана отделна санкционна норма-чл. 178в., ал. 1 от същия закон за нарушение на условията и реда за извършване на психологически изследвания, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

[чл. 152, ал. 1, т. 2.](#)

Наказва се с глоба 3000 лв. лице, което.

При всяко постъпване на работа като водач на таксиметрови автомобили или водач на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и за председател на изпитна комисия, лицата представят удостоверение за психологическа годност. Удостоверението важи за постъпване на работа и е валидно за срок от три години от датата на неговото издаване.

на посочените в жалбата пороци на решението, както и служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник намира жалбата за основателна, като съображенията за това са следните:

В производството пред районния съд, са събрани и приети доказателства, че наказаното лице е притежавало към момента на проверката и два от трите изискуеми документа, чиито копия е следвало да представи в момента на проверката. От данните в жалбата, както видно и от датата, на която е изпратен факса с копия на три документа до административно наказващия орган, който факт не е оспорен от ответника в настоящото производство, е видно, че копията на документите са изпратени на контролните органи още в деня на проверката – 20.01.2011 г.. Съществуването в правния мир на тези документи въобще не е отчетено и обсъдено от административнонаказващия орган, каквото е неговото задължение по смисъла на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, преди да се произнесе по преписката. А предоставянето на въпросните документи преди налагането на административно наказание, съществено променя състава на вмененото на жалбоподателя нарушение и относимата за него санкционна правна норма. Дали тези документи отговарят на изискванията на закона подлежи на преценка. В тази връзка в АУАН е налице неправилно описание на нарушението, тъй като това не е съответно на обстоятелствата по преписката. Към момента на проверката контролните органи единствено могат да установят, че водачът не носи у себе си необходимите документи, но не и че въобще такива не съществуват. Това подлежи на следваща преценка от административнонаказващия орган. Деянието е посочено като: „извършва превоз на товари без ...” изброените документи, което не кореспондира с представените по-късно доказателства за наличие на такива

документи. Законодателят, в ЗавП категорично е разграничил *непредставянето* на определени документи *в момента на проверката*, от *липсата въобще* на същите тези документи, като са предвидени отделни наказания за всяко от нарушенията - съответно в ал. 1 и ал. 2 на чл. 93 от ЗАП. Но ако този порок на АУАН е могъл да бъде преодолян по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, по отношение на НП това е невъзможно. Кое го прави издадено при неспазване правилата по чл. 57, т. 5 и 6 от ЗАНН, при липса на необходимото единство между тях. Административнонаказващият орган (АНО), като не е взел предвид предоставените му доказателства за наличие на въпросните документи към момента на проверката, е извършил грубо нарушение на правилата за водене на производството, с което е ограничил правото на защита на лицето, сочено за нарушител. Липсата на произнасяне в този смисъл прави и атакуваното първоинстанционно решение незаконосъобразно, тъй като е налице противоречие между правните изводи на съда и представените и приети доказателства по делото, което е съществено процесуално нарушение, допуснато в процеса на доказване, ограничило сериозно правото и на съдебна защита на жалбоподателя.

Във връзка с гореописаното следва и втори порок на НП, а именно, че са наложени административни наказания на несъответно правно основание относно вменените на жалбоподателя нарушения по т. 1 и 2 на НП. За неспазване правилото и на чл. 18, т. 1 и 2 от Наредбата съществува специална санкционна норма в ЗавП и това е чл. 93, ал. 2 (в ред. към 20.01.2011 г. – ДВ бр.41 от 01.06.2010 г.) „Водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз на пътници и товари и не представи в момента на проверката издадения лиценз, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба до 50 лв.”. Това изключва приложението на общата разпоредба на чл. 105 от ЗАП. Наказващият орган е следвало да отчете този факт в производството по налагане на административно наказание, както е следвало да стори това и районният съд в хода на съдебната проверка.

Относно частта от решението на районния съд да измени процесното НП в частта му, относно размера на наказанието за нарушението по т. 3 на НП, настоящият състав споделя позицията на първата инстанция за необходимост от съобразяване от страна на АНО с правилата за определяне на наказанието по чл. 27 и сл. от ЗАНН и с целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН. Също така и нарушението по т. 3 от НП намираме за правилно санкционирано на основание ал. 1 от чл. 93 от ЗАП. Представеното като доказателство по преписката копие на „заповед за командировка” не е изискващата се по чл. 18, т. 4 от Наредбата такава, поради което не се цени като доказателство, че водачът я е притежавал, но не а е представил в момента на проверката.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба следва да бъде уважена в частта и срещу потвърдителното първоинстанционно решение относно наложените с процесното НП наказания за нарушенията по чл. 18, т. 1 и 2 от Наредба №Н-8 от 27.06.2008 г. на МТ, като същото следва да бъде отменено в тази му част. Относно частта на атакуваното решение във връзка с нарушението по чл. 18, т. 4 от Наредба №Н-8 от 27.06.2008 г. на МТ и изменението на НП в тази му част по отношение размера на санкцията, същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 471 от 17.06.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 584 по описа на съда за 2011г. В ЧАСТТА, с която е потвърдено НП № 34-0000044 от 28.02.2011 г. на Началник Областен отдел (ОО) на КД „ДАИ” – Перник, издадено срещу Илия И. ***, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ НП № 34-0000044 от 28.02.2011 г. на Началник Областен отдел (ОО) на КД „ДАИ” - Перник, издадено срещу Илия И. ***, В ЧАСТТА, с която за нарушения по чл. 18, т. 1 и т. 2 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. на МТ за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка и на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози (ЗАП) са наложени две административни наказания „глоба” в размер на по 100 лв.;

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 471 от 17.06.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №584 по описа на съда за 2011г. В ЧАСТТА с която е изменено НП № 34-0000044 от 28.02.2011 г. на Началник Областен отдел (ОО) на КД „ДАИ” - Перник, издадено срещу Илия И. ***, като за същото нарушение по чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. на МТ за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, наложеното на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАП административно наказание „глоба” е намалено от 600 (шестстотин) лв. на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.

НАРЕДБА № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания (Загл. доп. - ДВ, бр. 89 от 2010 г.)

При всяко постъпване на работа като водач на таксиметрови автомобили или водач на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и за председател на изпитна комисия, лицата представят удостоверение за психологическа годност. Удостоверението важи за постъпване на работа и е валидно за срок от три години от датата на неговото издаване.

Лицензираните превозвачи могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбата по [чл. 7, ал. 3](#).